

דף ד.

עין משפט ו. **הו"מ סימן קנז פעיף ד**
עיין לעיל דף ג: עין משפט א

עין משפט ז.ז. **הו"מ סימן קנז פעיף ה**
עיין לעיל דף ב. עין משפט ד

עין משפט ט. **הו"מ סימן קנח פעיף א**
עיין לעיל דף ב. עין משפט ה

דף ד:

עין משפט א.ב.ג.ד. **הו"מ סימן קנח פעיף ד**

ד. רצה אחד מהם לגדור בבקעה, כונס בתוך שלו ועושה חזית כמו אמה בסיד מבחוץ^ו או בסימן אחר כדי להודיע שהכותל שלו שאם נפל האבנים והמקום שלו. ואם בנו אותו באמצע עושים חזית מכאן ומכאן^ז להודיע שזה של שניהם.

הו"מ סימן קנח פעיף ו

ו. היה לו חורבה בין חורבות^ח חבירו, ועמד חבירו וגדר ג' רוחותיה אין מחייבין אותו ליתן מההוצאה, אבל גדר לו המקיף רוח הרביעית נותן לו חצי ההוצאה עד גובה ד' אמות^ט. והוא שמקום הכותל של שניהם אבל אם בנה בתוך שלו אינו נותן לו אלא דבר מועט כפי שיראו

ס. כפירוש ר"י בגמ' ד' ע"ב ב"ב על פי' המשנה. ועושה מבחוץ ולא מבפנים אליו דיש לחוש שגם חבירו יעשה אותו סימן מצידו משא"כ מבחוץ שאין חשש שחבירו יקלפו שזה ניכר. סמ"ע ס"ק ז'.

ע. ובגמ' בדף ד' ע"ב אמרו שאם לא יעשו שניהם חיישינן אולי יכנס אחד לחצר חבירו ויעשה חזית, לכך תיקנו שיעשו שניהם. סמ"ע ס"ק ט'.

פ. וה"ה שדה בין שדותיו. סמ"ע ס"ק י"א.

צ. והוא בחורבת בתים וחצירות ששייך בהם היזק ראייה, ולא בגינה. ומ"מ בלא שגדר רוח רביעית א"צ ליתן לו כיון שבעל החורבה אינו יכול להשתמש בה משום היזק ראייה ופתוח לר"ה. נתיבות ס"ק י"א בחידושים.

הדיינים שהרי אינו יכול להשמש בכותלים ^ק. וכן אם הניקף עמד והקיף רוח הרביעית ^ר נותן לו בהוצאה של ג' הרוחות הראשונים מחצית ההוצאה אם הכותלים במקום של שניהם.

^ק. ואף אם ירצה ליתן לו המקיף רשות להשמש, אינו יכול לכופו בעל כורחו. סמ"ע ס"ק י"ד.

^ר. ואם הניקף גדר רוח השלישית אחרי שהמקיף גדר שתיים ראשונות ועדיין פתוח לר"ה, כתב הרמ"א דנראה שא"צ לשלם לו כלום. ועיין בביאורים ס"ק ה'. ומ"מ אם ניכר שרוצה לעשות הניקף תקרה חייב לשלם לו. נתיבות ס"ק י"ב בחידושים.